Dosarul nr. 21r-2322/23 Judecătoria Anenii Noi, sediul *****
1-23063883-02-21r-15092023 Judecător: Alexandru Bogdan

D E C I Z I E

02 noiembrie 2023 municipiul Chişinău

Colegiul penal al Curţii de Apel Chişinău
În componenţa:
Preşedintele completului Cecan Silvia
Judecătorii Brînza Liubovi și Dulghieru Dorin

examinând fără participarea părţilor, în ordine de recurs, recursul declarat de avocatul, Costin Serghei, în interesele condamnatului, Lazarev Mihail, împotriva încheierii Judecătoriei Anenii Noi, sediul ***** din 24 august 2023, prin care s-a respins ca neîntemeiată plângerea condamnatului, Lazarev Mihail, referitoare la condițiile de detenție care, conform jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, afectează grav drepturile condamnatului garantate de art. 3 din Convenția pentru drepturile omului și a libertăților fundamentale.

Termenul de examinare a cauzei:
Prima instanță:04.05.2023 – 24.08.2023;
Instanța de recurs: 15.09.2023 – 02.11.2023.
Procedura de înștiințare a părților a fost legal executată.

Verificând probele prezentate prin prisma argumentelor recurenților, Colegiul Penal al Curții de Apel Chișinău, -

a c o n s t a t a t :

La 04.05.2023, condamnatul, Lazarev Mihail, a înaintat în Judecătoria Anenii Noi, sediul *****, plângere împotriva administraţiei Penitenciarului nr.8-*****, referitoare la condiţiile de detenţie care, conform jurisprudenţei Curţii Europene a Drepturilor Omului, afectează drepturile condamnatului, garantate de art. 3 din Convenţia pentru apărarea drepturilor omului şi a libertăţilor fundamentale.

În conținutul plângerii, condamnatul a indicat că în secția locativă din penitenciarul nr. 8-***** unde se deține, sunt amplasate sobe și se simte miros de

monoxid de carbon, electricitate este numai pe timp de noapte, instituția penitenciară fiind una veche.

Prin încheierea Judecătoriei Anenii Noi, sediul ***** din 24 august 2023, s-a respins plângerea condamnatului,Lazarev Mihail, împotriva administrației Penitenciarului nr.8-*****, referitoare la condiţiile de detenţie care, conform jurisprudenței Curţii Europene a Drepturilor Omului afectează drepturile condamnatului garantate de art. 3 din Convenţia pentru apărarea drepturilor omului şi a libertăţilor fundamentale.

Nefiind de acord cu hotărârea în cauză, în termen a declarat recurs avocatul, Costin Serghei, în interesele condamnatului, Lazarev Mihail, solicitând casarea încheierii, rejudecarea cauzei cu adoptarea unei noi hotărâri prin care să fie admisă integral plângerea condamnatului, Lazarev Mihail, împotriva administrației Penitenciarului nr.8-***** referitoare la condițiile de detenție care, conform jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, afectează drepturile condamnatului garantate de art. 3 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. Să fie constatat faptul deținerii condamnatului, Lazarev Mihail, în Penitenciarul nr. 8-***** în perioada 15.05.2021 și până în prezent în condiții contrare prevederilor art. 3 din CEDO și a libertăților fundamentale cu reducerea pedepsei pentru întreaga perioadă de detenție.

În motivarea recursului, avocatul, Costin Serghei, a invocat că condamnatul, Lazarev Mihail, este deținut în Penitenciarul 8 - ***** începând cu 11.02.2021 și până în prezent. Încheierea Judecătoriei Anenii Noi, sediul *****, din 14.05.2021 se referă la condițiile de detenție în care el a fost deținut începând cu 11.02.2021 și până la 14.05.2021, iar condițiile de detenție în care Lazarev Mihail se deține în Penitenciarul 8 ***** s-au înrăutățit, însă instanța nu a examinat fondul cauzei și nu s-a expus privitor la condițiile de detenție în care el este deținut începând cu 15.05.2021 și până în prezent.

Respectând principiul contradictorialității, instanța de recurs a fixat data examinării recursului şi a dispus să se comunice părţilor la proces despre aceasta, cu acordarea dreptului depunerii referinţei, însă până la data examinării recursului, însă până la data examinării recursului, în adresa instanței de recurs nu a fost depusă vreo referință asupra recursului declarat.

Examinând materialele prezentate, în raport cu motivele recursului declarat, Colegiul penal consideră necesar de a admite cererea de recurs, cu casarea încheierii și remiterea cauzei la rejudecare în aceeași instanță, în alt complet de judecători, din următoarele considerente:

În conformitate cu art. 437 alin. (1) pct. 4) din Codul de procedură penală, pot fi atacate cu recurs alte hotărâri penale pentru care legea prevede această cale de atac.

Conform art. 448 din Codul de procedură penală, judecând recursul, instanța verifică legalitatea și temeinicia hotărîrii atacate pe baza materialului din dosarul cauzei și a oricăror documente noi prezentate în instanța de recurs. Instanţa de recurs este obligată să se pronunţe asupra tuturor motivelor invocate în recurs.

Potrivit art. 449 alin. (1) pct. 2) lit. d) din Codul de procedură penală, judecând recursul, instanța admite recursul, casând hotărârea, parțial sau integral, și dispune rejudecarea cauzei de către instanța de fond în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanţa de recurs.

Conform art. 469 alin. (1) pct. 17^1) din Codul de procedură penală, la executarea pedepsei, instanţa de judecată soluţionează chestiunile cu privire la schimbările în executarea unor hotărâri, şi anume constatarea condițiilor de detenție a condamnaților.

Potrivit art. 471 alin. (1) din Codul de procedură penală, chestiunile specificate la art. 469 alin. (1) pct. 5), 11) şi 14) se soluţionează de către judecătorii instanţei de drept comun, iar chestiunile prevăzute la celelalte puncte din art. 469 alin.(1) se soluţionează de către judecătorul de instrucţie la demersul instituţiei care pune în executare pedeapsa, la cererea condamnatului sau a apărătorului acestuia ori, după caz, la demersul procurorului care exercită supravegherea organului sau instituţiei care pune în executare pedeapsa. Soluţionarea de către instanţa de judecată a chestiunilor prevăzute la art.469 alin. (1) pct. 1) şi 2) se efectuează în condiţiile prevăzute la art. 266 şi 267 din Codul de executare şi numai după respectarea procedurii extrajudiciare stabilite. În cazul soluţionării chestiunilor prevăzute la art.469 alin.(1) pct.1), 2), 4), 7)–9), instituţia care pune în executare pedeapsa este obligată să prezinte raportul de evaluare privind comportamentul condamnatului, iar în cazul soluţionării chestiunii prevăzute la art.469 alin.(1) pct.3), şi raportul medical respectiv. În şedinţa de judecată se citează autorul demersului cu privire la soluţionarea chestiunii solicitate.

Conform prevederilor art. 473^2 alin. (1), (3) – (5) din Codul de procedură penală, plângerea împotriva administraţiei instituţiei penitenciare referitoare la condiţiile de detenţie care, conform jurisprudenţei Curţii Europene a Drepturilor Omului, afectează drepturile condamnatului, garantate de art.3 din Convenţia pentru apărarea drepturilor omului şi a libertăţilor fundamentale, poate fi înaintată de către condamnat, personal sau prin intermediul unui avocat, la instanţa de judecată în a cărei rază teritorială se află instituţia penitenciară în care se deţine condamnatul, după caz, din care a fost eliberat. Condamnaţii care au fost deţinuţi cel puţin 10 zile în condiţii contrare prevederilor art.3 din Convenţia pentru apărarea drepturilor omului şi a libertăţilor fundamentale, drepturi care reies din obligaţia statului de a asigura condiţiile de detenţie, pot solicita, cu titlu de despăgubiri, reducerea pedepsei. În cazul în care partea neexecutată din pedeapsă nu permite deducerea integrală a reducerii pedepsei sau perioada încălcării

condiţiilor de detenţie este mai mică de 10 zile, în privinţa perioadei rămase condamnatul poate solicita despăgubire în valoare bănească. Plângerea referitoare la condiţiile de detenţie care afectează grav drepturile condamnatuluise depune pe parcursul detenţiei în condiţii contrare prevederilor art.3 din Convenţia pentru apărarea drepturilor omului şi a libertăţilor fundamentale sau în termen de 6 luni de la data cînd nu mai sînt deţinuţi în astfel de condiţii, dar nu mai tîrziu de 4 luni de la eliberarea lor din locul de detenţie.

Potrivit art. 473^4 alin. (3)-(6) din Codul de procedură penală, în urma constatării faptului că condamnatul a fost deţinut în condiţii contrare prevederilor art.3 din Convenţia pentru apărarea drepturilor omului şi a libertăţilor fundamentale, instanţa de judecată obligă administraţia instituţiei penitenciare să înlăture condiţiile precare de detenţie, stabilindu-i un termen concret, care nu va depăşi 15 zile, după expirarea căruia instituţia penitenciară informează instanţa de judecată despre executarea încheierii. În cazul constatării circumstanţelor prevăzute la art.473^2 alin.(3), instanţa de judecată dispune reducerea pedepsei condamnatului, calculându-se de la 1 la 2 zile de reduceri pentru 10 zile de detenţie în condiţii precare calculate cumulativ. Instanţa de judecată poate rotunji în favoarea condamnatului termenul de pedeapsă constatat ca fiind executat în condiţii contrare prevederilor art.3 din Convenţia pentru apărarea drepturilor omului şi a libertăţilor fundamentale, pentru a deduce integral acest termen din termenul rămas neexecutat. În cazul constatării circumstanţelor prevăzute la art.473^2 alin.(3), instanţa de judecată dispune reducerea pedepsei în condiţiile alin.(4) din prezentul articol, iar în privinţa perioadei rămase, dispune, cu titlu de despăgubire, încasarea în favoarea condamnatului, din contul bugetului de stat, a sumei băneşti în mărime de până la 2 unităţi convenţionale pentru fiecare zi de detenţie în condiţii precare, precum şi a costurilor şi cheltuielilor aferente. În cazul constatării faptului că condamnatul a fost deţinut în condiţii contrare prevederilor art.3 din Convenţia pentru apărarea drepturilor omului şi a libertăţilor fundamentale şi perioada încălcării condiţiilor de detenţie este mai mică de 10 zile, instanţa de judecată dispune, cu titlu de despăgubire, încasarea în favoarea condamnatului a sumei băneşti în mărime de până la 2 unităţi convenţionale pentru fiecare zi de detenţie în condiţii precare. În cazul constatării circumstanţelor prevăzute la art.473^2 alin.(3), persoanele condamnate la detenţie pe viaţă nu pot solicita, cu titlu de despăgubiri, reducerea pedepsei, dar pot înainta o acţiune civilă.

Din materialele cauzei s-a constatat că, potrivit sentinței Judecătoriei Căușeni, sediul Ștefan Vodă, din 27 decembrie 2019, Lazarev Mihail a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 188 alin. (2) lit. b), c), d), e) Cod penal, la pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 8 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Prin încheierea Judecătoriei Anenii Noi, sediul *****, din 14 mai 2021, s-a admis parțial plângerea depusă de condamnatul, Lazarev Mihail, referitoare la condiţiile de detenţie. S-a constatat faptul că, Lazarev Mihail a fost deținut în perioadele 28.10.2019–08.11.2019, 11.11.2019–18.11.2019, 20.11.2019–12.12.2019, 13.12.2019–16.12.2019, 20.12.2019–11.02.2021 în Penitenciarul nr.13-Chișinău, în condiții contrare prevederilor art. 3 CEDO, termenul pedepsei fiind redus în total cu 182 zile. Prin aceeași încheiere, s-a respins plângerea depusă de condamnatul, Lazarev Mihail, în partea înaintată împotriva administraţiei Penitenciarului nr. 8-***** referitoare la condiţiile de detenţie, ca fiind neîntemeiată (f.d.35-36).

Instanța de recurs reține, înaintând prezenta plângere, condamnatul, Lazarev Mihail, a solicitat constatarea condiţiilor de detenţie, care afectează grav drepturile condamnatului garantate de art. 3 din Convenţia pentru apărarea drepturilor omului şi a libertăţilor fundamentale din Penitenciarul 8-***** pe perioada deţinerii din 11.02.2021 până în prezent, cu reducerea termenului de pedeapsă.

Prin încheierea Judecătoriei Anenii Noi, sediul ***** din 24 august 2023, s-a respins plângerea condamnatului, Lazarev Mihail, împotriva administrației Penitenciarului nr.8-***** referitoare la condiţiile de detenţie care, conform jurisprudenței Curţii Europene a Drepturilor Omului afectează drepturile condamnatului garantate de art. 3 din Convenţia pentru apărarea drepturilor omului şi a libertăţilor fundamentale.

În motivarea soluției de respingere a plângerii condamnatului, Lazarev Mihail, instanța a invocat faptul că, "*prin încheierea Judecătoriei Anenii Noi, sediul *****, din 14 mai 2021, s-a respins plângerea depusă de condamnatul, Lazarev Mihail, în partea înaintată împotriva administraţiei Penitenciarului nr. 8-*****, referitoare la condiţiile de detenţie, ca fiind neîntemeiată, adică fost soluționată o plângere similară a condamnatului împotriva Penitenciarului nr.8-*****.* "

Instanța de recurs nu poate accepta concluzia instanței de fond privind respingerea plîngerii condamnatului, Lazarev Mihail, or, orice persoană are dreptul la judecarea în mod echitabil, în mod public şi într-un termen rezonabil a cauzei sale, de către o instanţă independentă şi imparţială, instituită de lege, care va hotărî fie asupra încălcării drepturilor şi obligaţiilor sale cu caracter civil, fie asupra temeiniciei oricărei acuzaţii în materie penală îndreptate împotriva sa.

Instanţa, deşi era obligată să argumenteze convingător fiecare motiv invocat în parte, a ignorat aceste prevederi şi a pronunţat o încheiere nemotivată, ceea ce a dus la nerespectarea întru totul a dreptului condamnatului la un proces echitabil, în sensul că ultimul nu a beneficiat în deplină măsură de o anchetă efectivă, nefiind solicitate actele necesare întru argumentarea soluției de admitere/respingere a cerințelor înaintate de către condamnatul, Lazarev Mihail.

În contextul normelor citate supra, Colegiul penal atestă că concluzia instanței de fond referitor la respingerea plângerii condamnatului, Lazarev Mihail, privind aplicarea prevederilor art. 473^2-473^4 Cod de procedură penală pentru condițiile de detenție în care s-a deținut în Penitenciarul nr. 8 ***** nu poate fi reținută, deoarece, condamnatul are dreptul să înainteze plângere împotriva administraţiei instituţiei penitenciare referitoare la condiţiile de detenţie care, conform jurisprudenţei Curţii Europene a Drepturilor Omului, afectează drepturile condamnatului garantate de art. 3 din Convenţia pentru apărarea drepturilor omului şi a libertăţilor fundamentale.

Din lucrările dosarului rezultă că, Lazarev Mihail se deține în Penitenciarul 8-***** din 11.02.2021 pînă în prezent.

În motivarea soluției, instanța de fond face referire la încheierea Judecătoriei Anenii Noi, sediul *****, din 14 mai 2021, prin care s-a respins plângerea depusă de condamnatul, Lazarev Mihail, în partea înaintată împotriva administraţiei Penitenciarului nr. 8-*****, referitoare la condiţiile de detenţie. Or, prin încheierea Judecătoriei Anenii Noi, sediul *****, din 14 mai 2021 au fost supuse examinării condițiile de detenție din Penitenciarului nr. 8-***** în care condamnatul, Lazarev Mihail, a fost deținut începând cu 11.02.2021 și până la 14.05.2021, pe cînd condamnatul, Lazarev Mihail, continuă să se dețină în Penitenciarul nr. 8-*****, inclusiv la data de 24.08.2023 cînd a fost examinată plângerea condamnatului, Lazarev Mihail, depusă la data de 04.05.2023.

Astfel, prin adoptarea soluției sale, instanța a examinat superficial cauza, menționînd că "*Lazarev Mihail nu a fost transferat în altă secție locativă, deci condițiile de detenție nu s-au schimbat* „ , fără a oferi însă un răspuns detaliat la alegațiile expuse de condamnatul, Lazarev Mihail, în plîngerea depusă la 04.05.2023, cît și nu a supus examinării condițiile de detenție în care este deținut Lazarev Mihail începând cu 15.05.2021 și până la momentul examinării plângerii și anume nefiind _indicat în ce celule a fost deținut, pe ce perioadă, câți m^2 dețin aceste celule și câte persoane sunt deținute în celulele indicate, astfel nefiind efectuată o analiză detaliată a tuturor circumstanțelor importante pe caz.

Mai mult ca atât, Colegiul penal remarcă faptul că, la materialele cauzei reprezentantul Penitenciarului nr. 8 ***** nu a prezentat careva probe pertinente care ar răsturna prezumția de încălcare a condițiilor invocate de către condamnatul, Lazarev Mihail, or în conformitate cu prevederile art. 473^3 alin. (2) din Codul de procedură penală, „sarcina probațiunii lipsei de încălcare a condițiilor de detenție invocate de condamnat sau prevenit și a lipsei suportării unui prejudiciu moral îi revine reprezentantului administrației instituției penitenciare".

La acest capitol, Colegiul penal menționează că în majoritatea cauzelor examinate, Curtea nu a reținut argumentul Guvernului privind îmbunătățirea condițiilor de detenție în penitenciare, menținând că Guvernul nu a demonstrat că a

existat o creștere a finanțării publice a sistemului penitenciar sau că ar fi avut loc vreo schimbare semnificativă a politicii statului în acest domeniu.

Astfel, în numeroase cauze (cauza *Becciev c. Moldovei*, hotărârea din 04.01.2006, cauza *Ostrovar c. Moldovei*, hotărârea din 15.02.2006, cauza *Țurcan c. Moldovei*, hotărârea din 27.11.2007, cauza *Malai c. Moldovei*, hotărârea din 13.11.2008, cauza *Hadji c. Moldovei*, hotărârea din 14.02.2012, cauza *Silvestru c. Moldovei*, hotărârea din 13.01.2015, cauza *Pisaroglu c. Moldovei*, hotărârea din 03.04.2015), în care reclamanții se plângeau de condițiile în care au fost deținuți, Curtea face trimitere la concluziile Rapoartelor CPT, Comitetului pentru Drepturile Omului al ONU și Centrului pentru Drepturile Omului din Moldova în urma vizitei efectuate în Republica Moldova în perioadele corespunzătoare deținerii reclamanților, în care erau relevate o serie de aspecte apreciate de instanța europeană ca neîntrunind exigențele articolului 3 din Convenție: „supraaglomerarea celulelor, paturile insuficiente, condițiile sanitare inadecvate, celulele infectate cu paraziți, accesul la lumina zilei foarte limitat, aerul poluat și umed, lipsa ventilării, încălzirii, posibilităților de recreare, acordării asistenței medicale și hranei adecvate”.

În jurisprudența sa, Curtea a statuat că alegațiile despre rele tratamente contrare art. 3 trebuie să fie bazate pe probe corespunzătoare (cauza *Tcaci c. Moldovei*, hotărârea din 15.07.2014). Deși, Curtea recunoaște că proba de rele tratamente nu este ușor de a fi obținută, totuși alegațiile trebuie să fie justificate „dincolo de orice dubiu rezonabil” (cauza *Alver c. Estonia*, hotărârea din 08.11.2005).

Pentru a aprecia aceste probe, Curtea aplică, de obicei, standardul probațiunii „dincolo de orice dubiu rezonabil”. O astfel de probă derivă din coexistența unor concluzii suficient de întemeiate, clare și concordante sau din prezumții de fapt similare care nu pot fi puse la îndoială (cauza *Gorobeț c. Moldovei*, hotărârea din 11.10.2011).

Curtea Europeană a Drepturilor Omului consideră că dacă există o dispută cu privire la condițiile de detenție între părți, nu este necesar să se constate veridicitatea fiecărui element litigios: atunci când alegația gravă nu este respinsă de către statul pârât, Curtea poate conchide încălcarea art. 3 din Convenție. Într-adevăr, este cazul când statul este unicul care deține informații susceptibile de a confirma sau respinge alegațiile reclamantului. Prin urmare, principiul potrivit căruia proba îi revine celui care afirmă poate să nu se aplice întotdeauna. Faptul că statul nu prezintă aceste informații îi permite Curții să ajungă la concluzia că alegația este una justificată (cauza *Idalov c. Rusiei*, hotărârea din 22.05.2012).

În contextul celor reflectate supra, Colegiul penal nu poate reține concluziile instanței de fond care a respins alegațiile condamnatului din plângere cu privire la condițiile de detenție, și anume că „ *Lazarev Mihail nu a fost transferat în altă*

secție locativă, deci condițiile de detenție nu s-au schimbat ", or, la caz, Colegiul penal menționează că sarcina probațiunii lipsei de încălcare a condițiilor de detenție invocate de condamnat îi revine reprezentantului administrației instituției penitenciare (art. 473^3 alin. (2) Cod de Procedură Penală).

În acest sens, Colegiul penal atestă că, reprezentantul instituției penitenciare nu a administrat careva probe pertinente și concludente care să combată cele invocate de condamnat. Respectiv, instanța de recurs nu a constatat la materialele cauzei penale careva probe care să combată alegațiile condamnatului, Lazarev Mihail, privind încălcarea condițiilor de detenție descrise în plângere începînd cu data de 15.05.2021, și anume ce se referă la lipsa de spațiu minim prevăzut de lege, precum și cu privire la celelalte condiții de detenție.

Instanța de recurs relevă că, la evaluarea condiţiilor de detenţie, instanţa de judecată urma să aprecieze atât probele prezentate de părţi, cât şi rapoartele instituțiilor naționale şi internaționale în domeniu (art.473^4 alin. (1) Codul de Procedură Penală).

În contextul celor relevate supra, Colegiul penal stabilește că, instanța de fond la examinarea plângerii condamnatului, Lazarev Mihail, privind constatarea circumstanțelor prevăzute la art. 473^2 – 473^4 din Codul de procedură penală, nu a ținut cont de prevederile art. 473^3 alin. (2), 473^4 alin. (1) din Codul de procedură penală.

Din cele expuse mai sus, instanța de recurs statuează că concluziile neclare, incomplete, incerte expuse de instanțele ierarhic inferioare fără a se arăta o apreciere a argumentelor invocate de reclamant constituie o nemotivare a hotărârii, iar nemotivarea hotărârii, prin prisma practicii CtEDO se echivalează cu neexaminarea fondului cauzei.

Din interpretarea art. 6 al CEDO, pronunțarea de către instanțele judecătorești a unor hotărâri motivate constituie una dintre garanţiile dreptului fundamental la un proces echitabil şi acesta presupune obligațiunea instanței judecătorești de a se expune în hotărârile contestate asupra tuturor cerințelor acțiunii, precum şi argumentelor invocate de către părţi întru, respectiv, admiterea sau respingerea acestora.

Procedând în asemenea mod, instanța de fond n-a acordat deplină eficiență prevederilor legale, astfel, la judecarea cauzei, se constată erori judiciare. Aceste erori judiciare se exprimă prin modul de cercetare şi apreciere a probelor prezentate de părţi, de gradul de percepție şi analiză a materialului cauzei raportat la conținutul normativ pe care se bazează cererea, astfel nemotivarea hotărârii, prin prisma practicii CtEDO se echivalează cu neexaminarea fondului cauzei.

Elucidarea tuturor împrejurărilor menționate are o mare importanță la examinarea corectă a cauzei, ceea ce instanța care a examinat fondul nu a efectuat, prin ce au fost încălcate normele dreptului procedural şi dreptul la un proces

echitabil, care neapărat servește drept temei pentru anularea încheierii atacate şi remiterea cauzei la o nouă reexaminare, în aceeași instanță, în alt complet de judecată.

Astfel, reieșind din faptul că erorile admise de către instanţa de fond nu pot fi reparate de către instanța de recurs, Colegiul penal conchide necesar de a admite recursul declarat de avocatul, Serghei Costin, în interesele condamnatului, Lazarev Mihail, a casa total încheierea şi de a remite cauza la rejudecare în aceeași instanță, în alt complet de judecată.

La o nouă examinare, instanța de fond urmează să ţină cont de cele enunțate mai sus şi să emită o hotărâre legală, întemeiată şi motivată în strictă conformitate cu prevederile legislației în vigoare.

În conformitate cu art. 447, art. 449 alin. (1) pct. 2) lit. d) din Codul de procedură penală al RM, Colegiul Penal al Curții de Apel Chișinău,-

D E C I D E :

Admite recursul declarat de avocatul, Costin Serghei, în interesele condamnatului, Lazarev Mihail, împotriva încheierii Judecătoriei Anenii Noi, sediul ***** din 24 august 2023, casează integral această încheiere și trimite cauza la rejudecare în aceeași instanță, în alt complet de judecată.

Decizia este irevocabilă.

Preşedintele completului,
Judecătorul Cecan Silvia

Judecătorii Brînza Liubovi

Dulghieru Dorin